

шпионската му роль по времето на нашето бунтуване въ „долната тъмница“.

Картини отъ „новата тъмница“.

Преди да представя нѣколко картини отъ тая тъмница, трѣба да хвърля погледъ на общиятъ животъ въ нея. Не-слѣдъ-много подиръ дохождането ни въ тая тъмница, премѣсти се цѣлото министерство въ новиятъ, хубавъ, не-далечъ отъ насъ въздигнатъ, палатъ, който за тая цѣль бѣше захваналъ да го прави Хюсни-паша, а бѣше вече свършенъ. Наедно съ това докараха при насъ и послѣднитѣ затворници отъ „горната тъмница“, които, като се намираха подъ слѣдствие, трѣбваше всѣкога да сѣ подържка на съдилищата.

Тѣй сега напълниха нашата тъмница до 500 души отъ всичкитѣ народности источни. Имаше тука: българи отъ всичкитѣ краища на България; турци, гърци — турски подданици и еллински; сърби, хървати, черногорци, арнаути — отъ тритѣ вѣри; власи, зейбеци, лазове, юрди, гюрджии, черкези, персийци, караманлии, ерменци, евреи, цигани, арапи — бѣли и черни; африканци — чакъ отъ Дарфуръ, — а имаше и нѣкои нѣмци, американци, русси, поляци — и единъ индиецъ.

Лесно можешъ си помисли на какви междусобни сблъсквания сѣ били изложени тѣзъ различни елементи, особено като се пресмѣтне, че полицията не се грижаше за вътрѣшниятъ редъ и миръ. Фактъ бѣше това, че ние, лично, бѣхме по-свободни и по-малко подложени на полицейскій надзоръ — вътрѣ въ рѣцѣтъ ѝ, отъ колкото вънъ на свободата. Отъ това бѣше се зародила една вътрѣшна покрита борба и междусобно гонене между различнитѣ народности, и тамъ тѣзи народности, въобще, представляваха стѣг-